

SKOTTLAND 2007. 2 - CALEDONIAN CANAL

5 juli - 13 juli

Efter att ha sovit en hel natt, plockat i ordning i båten och provianterat såväl mat som båtillbehör ville vi iväg. Fyllde diesel och vatten och slussade upp i den första slustrappan och gick vidare genom en söt liten kanal. Alla slussar stängde kl. 18.00 så längre kom vi inte utan blev kvar i Dochgarroch över natten. Här hamnade vi i samspråk med en trevlig skotte som pratade gaeliska. Passade då på att fråga honom om namnet Bheag Bhalgair, som min förra hund hette. Han berättade glatt att det betyder "liten bastard"! Och jag som alltid fått veta att det betyder "liten svart hund"?! Omgivningen hade i alla fall roligt.....

Söt kanal efter vår första sluss

Urquhart Castle, eller ruinen av det, nästan tusen år gammalt

Nästa dag slussade vi ut i Loch Ness, denna djupa (235 m), mytomspunna sjö. Mycket vackert med höga berg på båda sidor. Hela kanalen går genom en dal, "the Great Glen". La oss på boj vid Urquhart Castle och pumpade upp gummibåtarna. Givetvis blev det ett på besök på slottet.

Bosse & Lasse utforskade viken med jollarna för att hitta en vettig väg till Nessie museet. Efter en vådlig resa uppströms i ett alldeles för litet vattendrag (helt övertäkt med växtlighet) på fel ställe hittade de till slut en liten marina varifrån det visade sig vara en promenad på ca 30 min till Loch Ness-muséet, i byn Drumnadrochit, som vi besökte nästa dag. Vi hade tur och fick skjuts åt ena hållet! Fantastisk utställning över allt som gjorts för att kolla om det finns någon Nessie! Vi såg henne aldrig men av vår djupmätare, som plötsligt gick från 200 till 12 meter, att döma finns där något...

Den enda Nessie vi såg!

Dramatiskt landskap och väder präglar hittills vad vi sett av Skottland. Sol, regn, dimma och mulet om vart annat - men väldigt vackert. Vädret bytte skepnad ungefär varje halvtimme.

Vi seglade en stund på Loch Ness (kryss i ren motvind) men övergick till järngenuan och fortsatte ner till Fort Augustus, ett jättemysigt samhälle från slutet av 1600-talet. Passade på att tvätta lite och givetvis blev det lokal pub på kvällen. Torktumlaren funkade inget vidare så båten fylldes av fuktiga kläder som torkade så småningom...

Långsam slussstrappa tog oss vidare upp till Loch Oich, som är kanalens högsta del.

Här fick vi sällskap av ett gäng skottar från ostkusten som gjorde sin årliga resa till västkusten. Givetvis fick vi en massa tips om bra ankringsvikar och ställen att besöka. Åter en dag när det var så vackert runt omkring oss att man fick ont i hjärtat. I sydvästra ändan hade bron stängt för dagen så här blev vi kvar över natten.

Ett antal svängbroar passerades också - denna var handdriven!

Vaknade till strålande sol! Kanalen gick nu genom en liten "trollskog" och sedan började slussningen neråt, vidare över sjön Loch Lochy och ner till den sista kanalen. En mycket vacker del av resan som gick förbi Ben Nevis, Storbritanniens högsta berg, som t o m hade några snöfläckar kvar på toppen. I perfekt tid kom vi fram till Banavie och Neptuns Staircase. Bara att köra rakt in och påbörja nedslussningen i 8 sammanhängande slussar. Vi började nu skymta havet och efter fyra dagar på kanalen, med 28 slussar, ville vi ut och känna på skotska västkusten! Kunde till slut lägga till i Corpach, och bara en sluss skiljde oss nu från Atlanten. Njöt under eftermiddag/kväll av 23 graders värme, strålande sol och oerhört klara färger med Ben Nevis tryggt i bakgrunden. Avslutade vår kanalfärd med pubbesök.

Efter en kall natt slussade vi ut för att lite senare ha vårt första möte med tidvatten, dvs när vi skulle passera sundet "Corran Narrow". Lite medström var allt som märktes och vi seglade vidare ut på "Loch Linnhe" ner till "Sound of Shuna". Visst är det läckra namn? Man njuter av att bara sitta och säga dem!

Corpach - sista slussen i väster

Corran Narrow -första mötet med tidvatten & ström

Förtöjde vid boj och barn & grabbar drog på ruin-utflykt med gummibåtarna.

På natten gick vår länsypump igång och Bosse kunde konstatera att vår varmvattenberedare gett upp efter 22 års tjänst. Seglade vidare ner för "Lynn of Lorn" och gick in till en marina vid Dunstaffnage, norr om Oban, med en mycket serviceminded båttillbehörsaffär. Efter diverse samtal lyckades man fixa en ny beredare med "one day delivery", dessutom 10 liter större än vår gamla!

Nästa dag levererade man dessutom beredaren till kajen i Oban.

I Oban hittade vi en ledig boj, som efter ägarbyte av marinan, numera saknade ägare och därmed var gratis att ligga vid.

Alternativet är att ligga vid marinan på Kerrerra, dvs på andra sidan viken.

Med assistans av Lasse på Seawind installerades vår nya varmvattenberedare och senare var vi på pub med grannar till Lasse & Mona från den tid de bodde i Glasgow. Grannen Simon fyllde 50 och hans hustru hade, honom ovetandes, bokat träff med Lasse & Mona så det blev ett glatt återseende och firande för hans del.

Ben Nevis i kvällssol - vackert så att det gör ont i hjärtat